

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για την τροποποίηση, ιδιαίτερα όσον αφορά την ασφάλιση της ευθύνης από τα αυτοκίνητα, της πρώτης οδηγίας του Συμβουλίου 73/239/ΕΟΚ, και της δεύτερης οδηγίας του Συμβουλίου 88/357/ΕΟΚ, περί του συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφαλίσεως, εκτός της ασφαλίσεως ζωής, και για τη θέσπιση διατάξεων με σκοπό να διευκολυνθεί η αποτελεσματική άσκηση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ

COM(88) 791 τελικό — SYN 179

(Υποβληθείσα από την Επιτροπή στις 3 Ιανουαρίου 1989)

(89/C 65/06)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 57 παράγραφοι 2 και 66,

την πρόταση της Επιτροπής,

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς ασφαλίσεων, η δεύτερη οδηγία του Συμβουλίου 88/357/ΕΟΚ της 22ας Ιουνίου 1988 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής, και για τη θέσπιση των διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ⁽¹⁾, στο εξής αναφερόμενη ως «δεύτερη οδηγία», κατέστησε ευχερέστερη για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους στην Κοινότητα την παροχή υπηρεσιών εντός των κρατών μελών, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα στους ασφαλιζόμενους να αποτείνονται όχι μόνο σε ασφαλιστές εγκατεστημένους στη χώρα τους, αλλά και σε ασφαλιστές που έχουν την έδρα τους στην Κοινότητα και είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη·

ότι από το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων της δεύτερης οδηγίας, και ειδικά αυτών που αφορούν την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, εξαιρέθηκαν ορισμένοι κίνδυνοι στους οποίους η εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων είχε καταστεί ακατάλληλη, στο στάδιο αυτό, λόγω της φύσεως και των

κοινωνικών επιπτώσεων των ειδικών κανόνων που έχουν θεσπιστεί από τις αρχές των κρατών μελών· οι εξαιρέσεις αυτές επρόκειτο να επανεξεταστούν μετά από ορισμένη περίοδο εφαρμογής της δεύτερης οδηγίας·

ότι μια από τις εξαιρέσεις αφορούσε την ασφάλιση ευθύνης από αυτοκίνητα οχήματα, εκτός της ευθύνης του μεταφορέα·

ότι πάντως, κατά την έκδοση της δεύτερης οδηγίας η Επιτροπή ανέλαβε τη δέσμευση να υποβάλει στο Συμβούλιο το συντομότερο δυνατό μια πρόταση που να αφορά την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στον τομέα ασφαλίσεως της αστικής ευθύνης που προκύπτει από τη χρήση αυτοκινήτων οχημάτων (μη συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης του μεταφορέα)·

ότι, τηρουμένων των διατάξεων της δεύτερης οδηγίας που αφορούν την υποχρεωτική ασφάλιση, κρίνεται σκόπιμο να προβλεφθεί η δυνατότητα μεταχειρίσεως του εν λόγω κλάδου ασφαλίσεως ευθύνης από αυτοκίνητα, ως κλάδου ασφαλίσεως μεγάλων κινδύνων, κατά την έννοια του άρθρου 5 της εν λόγω οδηγίας·

ότι το καθεστώς μεγάλων κινδύνων θα πρέπει επίσης να προβλεφθεί για τις ασφαλίσεις που καλύπτουν ζημιές ή απώλεια των αυτοκινήτων χερσαίων οχημάτων και των χερσαίων οχημάτων πλην των αυτοκινήτων οχημάτων·

ότι για να εξασφαλιστεί η συνέχιση της κανονικής λειτουργίας του συστήματος της πράσινης κάρτας και των συμφωνιών μεταξύ των εθνικών γραφείων ασφαλίσεως αυτοκινήτων, είναι σκόπιμο να ζητηθεί από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που ασφαλίζουν ευθύνη από αυτοκίνητα σε κάποιο κράτος μέλος, με το καθεστώς παροχής υπηρεσιών, να συμμετέχουν οικονομικά, και ως μέλη, στο γραφείο ασφαλίσεως του εν λόγω κράτους μέλους·

(¹) ΕΕ αριθ. L 172 της 4. 7. 1988, σ. 1.

ότι κρίνεται επίσης σκόπιμο να ζητηθεί από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που ασφαλίζουν ευθύνη από αυτοκίνητα σε κάποιο κράτος μέλος, με την παροχή υπηρεσιών, να συμμετέχουν ως μέλη καθώς και στη χρηματοδότηση του ταμείου εγγυήσεως που έχει συσταθεί στο εν λόγω κράτος μέλος για την πληρωμή αποζημιώσεων στα θύματα μη ασφαλισμένων οχημάτων, ή οχημάτων αγνώστων στοιχείων·

ότι με σκοπό να εξασφαλιστεί ότι τρίτοι που προβάλλουν απαιτήσεις δεν θα υφίστανται ζημία ή θα τίθενται σε ακόμη δυσμενέστερη κατάσταση στις περιπτώσεις που ο ασφαλιστής αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων ασκεί τη δραστηριότητά του μέσω της παροχής υπηρεσιών μάλλον παρά μέσω κάποιας εγκαταστάσεως, τα κράτη μέλη θα απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που προτίθενται να παρέχουν οι υπηρεσίες στο πλαίσιο του εν λόγω ασφαλιστικού κλάδου, να διορίζουν έναν αντιπρόσωπο διακανονισμού των απαιτήσεων που θα είναι υπεύθυνος για τη διεκπεραίωση και ρύθμιση των απαιτήσεων τρίτων,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας:

- α) με την έκφραση «πρώτη οδηγία» νοείται: η οδηγία 73/239/ΕΟΚ ⁽¹⁾·
- β) με την έκφραση «δεύτερη οδηγία» νοείται: η οδηγία 88/357/ΕΟΚ·
- γ) «όχημα» σημαίνει: το όχημα όπως προσδιορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ ⁽²⁾·
- δ) «γραφείο» σημαίνει: ένα εθνικό γραφείο ασφαλίσεως όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ·
- ε) «ταμείο εγγυήσεως» σημαίνει: τον οργανισμό που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 4 της οδηγίας 84/5/ΕΟΚ ⁽³⁾.

Άρθρο 2

Στο άρθρο 5 στοιχείο δ) της πρώτης οδηγίας, η φράση «οι κίνδυνοι που κατατάσσονται στους κλάδους 8, 9, 13 και 16 του σημείου Α του παραρτήματος», της πρώτης παραγράφου του σημείου iii) αντικαθίστανται με την ακόλουθη φράση: «οι κίνδυνοι που κατατάσσονται στους κλάδους 3, 8, 9, 10, 13 και 16 του σημείου Α του παραρτήματος».

Άρθρο 3

Η δεύτερη και η τρίτη περίπτωση της δευτέρας παραγράφου του άρθρου 12 παράγραφος 2 της δεύτερης οδηγίας απαλείφονται.

Άρθρο 4

Το άρθρο 22 παράγραφος 1 της δεύτερης οδηγίας αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Κάθε εγκατάσταση οφείλει να γνωστοποιεί στην ελεγκτική της αρχή το ποσό των ασφαλιστρών, χωρίς έκπτωση της αντασφάλισης, κατά κράτος μέλος και κατά ομάδα κλάδων για όλες τις εργασίες που διενεργήθηκαν υπό καθεστώς παροχής υπηρεσιών. Οι ομάδες κλάδων καθορίζονται ως εξής:

- ατυχημάτων και ασθενείας (1 και 2),
- ασφάλισης αυτοκινήτων (3, 7 και 10),
- πυρός και άλλων υλικών ζημιών (8 και 9),
- αεροπορικής ασφάλισης, θαλάσσιας ασφάλισης και ασφάλισης μεταφορών (4, 5, 6, 7, 11 και 12),
- γενικής αστικής ευθύνης (13),
- πιστώσεων και εγγυήσεων (14 και 15),
- λοιπών κλάδων (16, 17 και 18).

Η ελεγκτική αρχή κάθε κράτους μέλους γνωστοποιεί τα στοιχεία αυτά στις ελεγκτικές αρχές καθενός των κρατών μελών όπου διενεργήθηκαν οι παροχές υπηρεσιών.»

Άρθρο 5

Το ακόλουθο άρθρο 12α προστίθεται στον τίτλο ΙΙΙ της δεύτερης οδηγίας:

«Άρθρο 12α

1. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται στην περίπτωση επιχειρήσεως η οποία, από εγκατάστασή της ευρισκόμενη σε ένα κράτος μέλος, καλύπτει κινδύνους καταταγμένους στον αριθμό 10 του σημείου Α του παραρτήματος της πρώτης οδηγίας, που ευρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος.

2. Το κράτος μέλος στο οποίο διενεργείται η παροχή υπηρεσιών απαιτεί από την επιχείρηση να καταστεί μέλος και να συμμετέχει στη χρηματοδότηση του εθνικού του γραφείου ασφαλίσεως και του εθνικού του ταμείου εγγυήσεως.

Πάντως, δεν θα ζητείται από την επιχείρηση να προβαίνει σε οποιαδήποτε πληρωμή ή συνεισφορά στο γραφείο ή το ταμείο του κράτους μέλους παροχής των υπηρεσιών όσον αφορά τους κινδύνους που καλύπτονται υπό το καθεστώς της παροχής υπηρεσιών, πέραν αυτών που υπολογίζονται επί της ίδιας δάσεως όπως και για τις επιχειρήσεις που καλύπτουν κινδύνους του κλάδου αριθ. 10 μέσω κάποιας εγκαταστάσεώς τους στο κράτος αυτό, με αναφορά στα έσοδά της από ασφαλιστρά για τον κλάδο αυτό στο εν λόγω κράτος μέλος, ή στον αριθμό των κινδύνων του κλάδου αυτού που καλύφθηκαν εκεί.

3. Το κράτος μέλος παροχής των υπηρεσιών απαιτεί από την ασφαλιστική επιχείρηση να εξασφαλίζει ότι τα πρόσωπα που προβάλλουν απαιτήσεις οι οποίες προκύπτουν από ασφαλιστικές περιπτώσεις που επήλθαν στην επικράτειά του, δεν θα τίθενται σε λιγότερο ευνοϊκή θέση σαν απόρροια του γεγονότος ότι η εν λόγω επιχείρηση καλύπτει κίνδυνο του κλάδου 10 υπό το καθεστώς παροχής υπηρεσιών μάλλον, παρά μέσω κάποιας εγκαταστάσεώς του στο κράτος αυτό.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 228 της 16. 8. 1973, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 103 της 2. 5. 1972, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 8 της 11. 1. 1984, σ. 17.

Ειδικότερα, το κράτος μέλος παροχής των υπηρεσιών δύναται να ζητήσει από την ασφαλιστική επιχείρηση να διορίσει εκπρόσωπο, κάτοικο ή εγκατεστημένο στην επικράτειά του, ο οποίος θα είναι υπεύθυνος για τη διεκπεραίωση των απαιτήσεων και θα διαθέτει επαρκείς εξουσίες ώστε να δεσμεύει την επιχείρηση στις σχέσεις της με τους τρίτους, καθώς και να την εκπροσωπεί ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους αυτού.

Ο εκπρόσωπος, ο οποίος δύναται να είναι υπάλληλος της επιχείρησης, θα περιορίζει τις εξ ονόματος της επιχείρησης αυτής δραστηριότητές του στη διεκπεραίωση και το διακανονισμό των σχετικών απαιτήσεων.

Τηρούμενου του άρθρου 3, ο διορισμός του εκπροσώπου δεν θα συνιστά, αφ' εαυτού, εγκατάσταση υποκαταστήματος ή πρακτορείου για τους σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 6 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της πρώτης οδηγίας·

επίσης, ο εκπρόσωπος δεν θεωρείται ως εγκατάσταση κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο γ) της παρούσας οδηγίας.»

Άρθρο 6

Τα κράτη μέλη τροποποιούν τις εθνικές διατάξεις τους ώστε να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία εντός ... μηνών από της ημερομηνίας της κοινοποίησής της ⁽¹⁾ και ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις που τροποποιούνται σύμφωνα με το παρόν άρθρο πρέπει να εφαρμόζονται εντός ... μηνών από της ημερομηνίας κοινοποίησής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 7

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

(¹) Η παρούσα οδηγία κοινοποιήθηκε στα κράτη μέλη στις ...